

„Savršenstvo u bilo čemu uvek se izvrgne u varvarstvo ako ga umetnost ne uzvisi.“
(Valtazar Gracijan, 1653)

Knjiga *manifest* novog pristupa evropskom mačevanju u kome cilj nije pobjeda i prestiž u ubilačkoj ili takmičarskoj borbi već **veština sama**. U toj vrsti mačevanja fokus je na kreativnoj igri ideja napada i odbrana telom i mačem koje imaginacijom inspirišu mačevaoca na perfekciju i invenciju borilačkih akcija – borilačku umetnost (Martial Art) koja telesno i duhovno kultiviše i oplemenjuje. Otud je geslo ove vrste mačevanja Geteovo: „Hoćeš li da sa mnom stanuješ, tada ostavi životinju napolju.“

Naime, u mačevanju kao borilačkoj umetnosti mačevalac ne izvodi *razoružanje* da bi pobedio protivnika već da bi besprekorno i kreativno izveo jednu akciju razoružanja, ne napada protivnika da bi ga pogodio (pobedio) već da bi savršeno i kreativno sproveo jednu ideju neke akcije napada, a odbranu ne da bi odbranio sebe već da bi neku formu odbrane uradio sa invencijom i tehničkom perfekcijom itd. Pogodak u ovoj vrsti mačevanja nije željeni cilj već neželjena posledica nečije greške i povod ne za radost već žaljenje i izvinjenje zbog prekida kontinuiteta lepote borbe.

U *Martial Art* mačevanju stoga „sama borba čini zadovoljstvo – a ne pobjeda“ (Paskal), mačevanje samo (put) a ne njegov ishod–pobjeda (cilj), sam „ples“ i *igra* veštine a ne *nadigravanje* u veštini, ne mačevalac koji teži sebe da se uzvisi i vidi savršenog već mačevalac koji teži da veštinu uzvisi i vidi savršenu, ne mačevalac koji voli pobjedu i sebe u mačevanju već onaj koji voli veštinu samu i mačevanje u sebi.

U ovom pristupu mačevanju (ali i drugim borilačkim veštinama) ono prestaje biti sredstvo (nad)metanja, rivaliteta, konfrontacije, suparništva, kompeticije, konkurencije, razdora, gordosti, pohlepe i grabeža mačevalaca oko prestiža, pobjeda, medalja, slave ili zarade, a postaje sredstvo saradnje, kooperacije i **sabornosti** mačevalaca kroz zajedničku ljubav prema veštini. *Martial Art* mačevanje se zato temelji na principima **contraria sunt complementa** (suprotnosti se dopunjuju) i **„coincidentia oppositorum“** (sjedinjavanje suprotnosti – „suparnička borba pojedinačnog i konačnog se prevazilazi njihovim sjedinjavanjem u beskonačnom“– Nikola Kuzanski). Stoga mačevaoci akcije napada i odbrane ne izvode kao suparnici koji neprestano teže jedan drugom nešto da *oduzmu* kako bi stekli prednost za sebe već kao saradnici koji *daju* delujuć komplementarno i dopunjujuće. Tako se

njihova suprotstavljenost, nalazeći zajednički imenitelj, *sabira* u sinergiju veštine koja je veća od njihovih pojedinačnih veština, a na obostranu dobit i zadovoljstvo jer „ono što je jedno drugom suprotno sjedinjuje se i iz različitih zvukova nastaje najlepša harmonija...“ (Heraklit).

Ova vrsta mačevanja koje se ne izvodi kroz neprestano pogocima prekidanje borilačkih akcija (*stakato*) već sa ciljem njihovog što dužeg i neprekidanog kontinuiteta (*legato*), **nije Art Martial** (umetnost borbe – „Umetnost ratovanja“ – *Cun Cu*) već **Martial Art** (borilačka umetnost – „Rat umetnosti“ – *Stiven Presfild*) – borba umetničkog i neumetničkog u borbi (i životu uopšte).

Po tehnici i mačevima *Martial Art* mačevanje je identično sa bojevima ili sportskim mačevanjem, ali po taktici upotrebe mačevalačkih akcija i pristupu borbi, veštini i kolegi mačevaocu je potpuno suprotno.

*

Kao što se muzika krije u umeću umetničkog povezivanja tonova i ritmova, slikarstvo u umetničkom povezivanju boja i linija, poezija u umetničkom povezivanju reči...tako se i u umeću umetničkog povezivanja pokreta tela i mača krije borilačka umetnost.

A.S. Dnevnik učitelja mačevanja